

ORZECZNICTWO TRYBUNAŁU KONSTYTUCYJNEGO ZBIÓR URZĘDOWY

Seria B

Warszawa, dnia 15 listopada 2024 r.

Pozycja 247

POSTANOWIENIE

z dnia 31 lipca 2024 r.

Sygn. akt Ts 239/21

Trybunał Konstytucyjny w składzie:

Jakub Stelina,

po wstępnym rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym skargi konstytucyjnej J.S. o zbadanie zgodności:

- 1) postanowienia Sądu Najwyższego – Izby Karnej z 16 grudnia 2020 r., sygn. akt [...] z art. 10 ust. 1 i art. 45 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej;
- 2) art. 93b ust. 2, 4 i 5 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. – Prawo o adwokaturze (Dz. U. z 2019 r. poz. 1513) w zakresie, w jakim „pozwala na prowadzenie postępowania pomimo usprawiedliwionej zaświadczeniem lekarskim lub siłą wyższą nieobecności obwinionego”, z art. 42 i art. 45 Konstytucji,

p o s t a n a w i a:

- 1) **umorzyć postępowanie w zakresie zbadania zgodności postanowienia Sądu Najwyższego – Izby Karnej z 16 grudnia 2020 r., sygn. akt [...] z art. 10 ust. 1 i art. 45 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej;**
- 2) **nadać dalszy bieg skardze konstytucyjnej w pozostałym zakresie.**

UZASADNIENIE

1. Skargę konstytucyjną nadano 18 września 2021 r. (data nadania) w związku z następującą sprawą.

Skarżąca została obwiniona o to, że:

- 1) w dniu 21 sierpnia 2014 r. na terenie należącej do K.K. i D.D. działki nr ewidencyjny 10/4 położonej we wsi K., gm. L., powiat [...], dopuściła się niedochowania obowiązku przestrzegania norm etycznych w życiu prywatnym w postaci skorzystania z nieuzasadnionego środka w sporze cywilnym z K.K., polegającego na użyciu przemocy fizycznej wobec K.K. poprzez oblanie go środkiem chemicznym do odstraszania dzików, czym dopuściła się przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 80 ustawy – Prawo o adwokaturze w zw. z § 1 pkt 3 i § 4 *in fine* Zbioru Zasad Etyki Adwokackiej i Godności Zawodu;

- 2) w dniu 19 września 2014 r. na terenie należącej do K.K. i D.D. działki nr ewidencyjny 10/4 położonej we wsi K., gm. L., powiat [...], dopuściła się niedochowania obowiązku przestrzegania norm etycznych w życiu prywatnym w postaci skorzystania z nieuzasadnionego środka w sporze cywilnym z K.K., polegającego na użyciu przemocy fizycznej wobec K.K. poprzez rzucenie w niego pustą plastikową butelką, czym dopuściła się przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 80 ustawy – Prawo o adwokaturze w zw. z § 1 pkt 3 i § 4 *in fine* Zbioru Zasad Etyki Adwokackiej i Godności Zawodu.

Sąd Dyscyplinarny Izby Adwokackiej w W. orzeczeniem z dnia 17 czerwca 2019 r., sygn. akt [...], uznał skarżącą za winną popełnienia zarzucanych jej przewinień i wymierzył za każdy z czynów karę nagany i jako karę łączną na podstawie art. 84 ust. 1 ustawy – Prawo o adwokaturze orzekł karę nagany. Skarżąca odwołała się od tego orzeczenia

Wyższy Sąd Dyscyplinarny Adwokatury orzeczeniem z dnia 14 września 2019 r., sygn. akt [...], uchylił orzeczenie o karze łącznej, uchylił zaskarżone orzeczenie w zakresie punktu 1 wniosku o wszczęcie postępowania i umorzył postępowanie w tym zakresie oraz utrzymał w mocy zaskarżone orzeczenie w zakresie punktu 2 wniosku o wszczęcie postępowania. obrońca skarżącej złożył kasację od tego orzeczenia.

Sąd Najwyższy – Izba Karna postanowieniem z dnia 16 grudnia 2020 r., sygn. akt [...] oddalił kasację skarżącej.

2. Pismem z 25 października 2021 r. (data nadania) skarżąca odniosła się do zarządzenia Prezesa Trybunału Konstytucyjnego z 12 października 2021 r., doręczonego 18 października 2021 r.

3. Skarżąca zarzuciła postanowieniu wydanemu przez Izbę Karną Sądu Najwyższego nadużycie władzy sądowniczej, a przez to naruszenie art. 10 ust. 1 Konstytucji, jak również przysługujące jej prawo do rozpatrzenia sprawy przez sąd ustanowiony ustawą, opisane w art. 45 Konstytucji. Art. 93b ust. 2, 4 i 5 ustawy – Prawo o adwokaturze w zakresie, w jakim pozwalają na prowadzenie postępowania dyscyplinarnego pomimo usprawiedliwionej zaświadczeniem lekarskim lub siłą wyższą, nieobecności obwinionego, w ocenie skarżącej, naruszają jej prawo do obrony (art. 42 Konstytucji) oraz prawo do sądu (art. 45 Konstytucji).

Trybunał Konstytucyjny zważył, co następuje,

1. Zgodnie z art. 61 ust. 1 ustawy z dnia 30 listopada 2016 r. o organizacji i trybie postępowania przed Trybunałem Konstytucyjnym (Dz. U. z 2019 r. poz. 2393; dalej: u.o.t.p.TK) skarga konstytucyjna podlega wstępnemu rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w celu wyeliminowania spraw, które nie mogą być przedmiotem rozstrzygnięcia merytorycznego. Trybunał wydaje postanowienie o nadaniu skardze konstytucyjnej dalszego biegu, gdy spełnia ona wymagania przewidziane w Konstytucji oraz u.o.t.p.TK oraz gdy nie zachodzą okoliczności, o których mowa w art. 61 ust. 4 pkt 3 u.o.t.p.TK.

2. W odniesieniu do żądania zawartego w punkcie pierwszym *petitum* skargi, Trybunał stwierdza, że skarga nie spełnia wymogów określonych w art. 53 ust. 1 pkt 1-3 u.o.t.p.TK, gdyż skarżąca nie kwestionuje konstytucyjności przepisów prawa lub zrekonstruowanych na ich podstawie norm prawnych, lecz rozstrzygnięcia orzekającego w jej sprawie sądu (akty stosowania prawa), które zgodnie z utrwaloną linią orzecniczą nie podlega kognicji Trybunału.

Mając powyższe na uwadze Trybunał nie może, o co wnioskuje skarżąca, uchylić wskazanych przez nią orzeczeń. Trybunał może ewentualnie orzec o zgodności lub niezgod-

ności z Konstytucją przepisu ustawy lub innego aktu normatywnego na podstawie którego wydano ostateczne orzeczenie w sprawie skarżącej. Taki wyrok Trybunału stanowi dopiero, zgodnie z art. 190 ust. 4 Konstytucji, podstawę do wznowienia postępowania, które w konsekwencji ma doprowadzić do usunięcia istniejącego naruszenia chronionych konstytucyjnie praw lub wolności (postanowienie TK z 28 września 2019 r., sygn. Ts 185/18, OTK ZU B/2019, poz. 256). Skarżąca tymczasem, w punkcie pierwszym *petitum* skargi, nie wskazała żadnego przepisu, który stanowiąc podstawę orzeczeń zapadłych w jej sprawie, naruszałby przysługujące jej prawa i wolności określone w Konstytucji (art. 53 ust. 1 pkt 1 u.o.t.p. TK). W konsekwencji nie sformułowała ona również ani zarzutu niekonstytucyjności normy prawnej (art. 53 ust. 1 pkt 3 u.o.t.p.TK), ani nie wskazała, w jaki sposób zostały naruszone jej konstytucyjne wolności lub prawa (art.53 ust. 1 pkt 2 u.o.t.p.TK).

3. W zakresie punktu drugiego *petitum* skargi, Trybunał Konstytucyjny stwierdza, że spełnia ona przesłanki nadania jej dalszego biegu (art. 61 u.o.t.p.TK).

Z tych powodów należało postanowić jak w sentencji.